

دانشگاه علوم پزشکی کرمان
خدمات بهداشتی و درمانی استان کرمان

دانشکده پزشکی

مقایسه دو روش جراحی TVT-S mini-sling و تزریق سلولهای بنیادی در درمان بی
اختیاری ادراری استرسی زنان

جهت دریافت درجه دکترا تخصصی اورولوژی پایان نامه

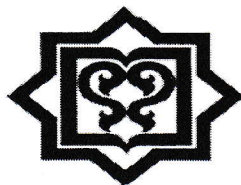
استاد راهنما: دکتر محبوبه میرزایی

استاد مشاور: دکتر آذر دانش پژوه

دکتر علی رضا فارسی نژاد

پژوهش و نگارش: محسن بهمنی

خرداد ۹۷

Kerman University of Medical Sciences
Faculty of Medicine

**Comparison Of TVT-Secur mini-sling and stem cell therapy in
the treatment of stress urinary incontinence in Women**

Prepared by:

Mohsen Bahmani

Supervisor:

Dr. Mahboubeh Mirzaei

Advisor:

Dr. Alireza farsinejad

Dr. azar Daneshpajoo

For the Degree of Urology Doctor (M.D)

june 2018

چکیده:

بی اختیاری ادراری در زنان یک حالت شایع با شیوع ۸,۱۲ تا ۴۶ درصد زنان است (۱) اثرات منفی بی اختیاری ادرار بر کیفیت زندگی زنان، فعالیت اجتماعی، حرفه ای، جنسی و سایکولوژیک آنها در مطالعات مختلف مورد توجه قرار گرفته است (۲). علی رغم این موارد عمل های جراحی به علت عوارض و عود مجدد محدودیت هایی دارند. لذا همواره اورولوژیست ها بدنبال درمان جایگزین برای این بیماران بودندیکی از روش های درمانی که اخیرا مورد توجه قرار گرفته است، استفاده از سلول های بنیادی پیشساز می باشد. با توجه به شیوع بالای بی اختیاری ادراری استرسی در زنان ایرانی (۳) و همچنین عوارض بالای و عود مجدد به دنبال درمان های موجود، ما بر آن شدیم تا با استفاده از روش های نوین سلول های بنیادی اتولوگ در این بیماران به درمان آن ها کمک کرده باشیم.

روش اجرا: این مطالعه از نوع کارآزمایی بالینی دو سو کور تصادفی بود. بیماران مراجعه کننده به کلینیک اورولوژی دانشگاه علوم پزشکی کرمان با شکایت بی اختیاری ادرار استرسی که به درمان های محافظه کارانه (مانند مانور کگل و دولوکستین) پس از سه ماه پاسخ نداده اند به مطالعه وارد شدند. بیماران در دو گروه تحت عمل جراحی و گروه تزریق سلول بنیادی تقسیم شدند و تحت درمان قرار گرفتند و سپس مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته ها: در این مطالعه ۲۰ بیمار مورد بررسی قرار گرفتند که ۱۰ نفر تحت عمل جراحی TVT و ۱۰ نفر دریافت کننده سلول های بنیادی بودند. میانگین سن بیماران در دو گروه از نظر آماری تفاوت معناداری نداشت. میانگین سنی بیماران مورد مطالعه $43,41 \pm 5,86$ سال (محدوده سنی ۳۴ تا ۵۵ سال) و میانگین تعداد زایمان در آنها $4,82 \pm 1,50$ (محدوده ۳ تا ۷ زایمان) بود. ۳ مورد (۱۵٪) از بیماران گروه دریافت کننده سلول های بنیادی سابقه جراحی قبلی شکم یا لگن داشتند. همچنین در ۹ نفر از بیماران سابقه

عقونت های ادراری مشاهده شد که در دو گروه تفاوت معناداری نداشت. عوارض پس از درمان در دو گروه مورد بررسی قرار گرفت که نتایج نشان داد که دیس پارونی به طور معناداری در گروه جراحی بیشتر از گروه سلول بنیادی بود ولی بقیه عوارض در دو گروه تفاوت معناداری نداشت

نتیجه گیری: نتایج مطالعه ما نشان داد که بیمارانی که تحت عمل جراحی قرار گرفته بودند نسبت به بیمارانی که تحت درمان با تزریق سلول های بنیادی قرار گرفتند کیفیت زندگی بهتری داشتند و از درمان خود رضایت داشتند و تنها دو نفر از بیماران تحت درمان با سلول های بنیادی از درمان خود ناراضی بودند بنابراین به نظر می رسد که تزریق سلول های بنیادی می تواند روشی ایمن برا درمان بیماران بی اختیاری استرسی باشد ولی برای اثبات این موضوع نیاز به مطالعات بیشتری می باشد.

Abstract:

Introduction: Urinary incontinence in women is a common condition with an incidence of 12.8 to 46% of women. (1) The negative effects of urinary incontinence on women's quality of life, their social, occupational, sexual and psychological activity have been considered in various studies. surgical procedures are limited due to complications and recurrence. Therefore, urologists always seek alternative therapies for these patients with recent treatment regimens, Use of precursor stem cells. Considering the high incidence of urinary incontinence in Iranian women, as well as high complications and recurrences following the existing therapies, we have found that using modern autologous stem cell methods These patients have helped to cure them.

Methods: This study was a randomized double-blind clinical trial. Patients referred to the Urology Clinic of Kerman University of Medical Sciences with a complaint of urinary incontinence who did not respond to conservative treatments (such as Kegel manoeuvre and Duloxetine) after three months They entered the study. Patients were divided into two groups of Surgery and Stem Cell Injection Group and treated and then examined.

Results: In this study, 20 patients were examined, 10 of them were undergoing surgery and 10 received stem cells. The mean age of the patients in the two groups was not statistically significant. The mean age of the patients was 43.41 ± 5.86 years (range 34-55 years) And the mean number of deliveries was 1.50 ± 4.82 (range 3 to 7 births). 3 cases (15%) had previous

abdominal or pelvic surgery history. Mean duration of incontinence was $13.64 \pm 4/54$ weeks. There was also a history of urinary tract infections in 9 patients, which did not show any significant difference between the two groups. Post-treatment complications were evaluated in two groups. The results showed that Dis Parony was significantly more in the surgical group than the stem cell group, but the remaining complications were not significantly different in the two groups

Conclusion: The results of our study showed that patients undergoing surgery had better quality of life than patients treated with stem cell infusion and were satisfied with their treatment, and only two of the patients treated with the cell Stem cells were dissatisfied with their treatment. Thus, injection of soloules seems to be a safe way to treat stress incontinence patients, but more studies are needed to prove this.

وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی کرمان
دانشکده پزشکی - آموزش بالینی

نمره نهایی دفاع از پایان نامه

پایان نامه تحصیلی دکتر محسن بهمنی
تحت عنوان: مقایسه دوروش جراحی TVT-S mini-sling و تزریق سلولهای بنیادی در
درمان بی اختیاری ادراری استرسی زنان

جهت دریافت درجه دکترای تخصصی ارولوژی

در تاریخ ۱۳۹۷/۳/۲۱ با حضور اساتید راهنما و اعضای محترم هیئت داوری دفاع و میانگین نمره ۱۹/۰۶ مورد
تایید قرار گرفت.

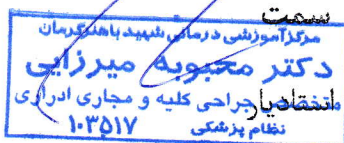
استاد راهنما

دکتر محبوبه میرزایی

استاد مشاور

دکتر علیرضا فارسی نژاد

استادیار

مرکز آموزشی درمانی امامی بود
دکتر محمد مهدی حیات بخش
مختص داخلی - گوارش
مهر و امضای دبیر کمیته بررسی پایان نامه